

vara en döds fiende till dess lefrande Christendomen; ja att den under känd härry fanns föddt vilas sig vara grävattad af Djävulen.

1014. En enfoldig Bondflicka, om hennes quintiga dygdi verldlig mening man kan kalla öfvertygad, borde sel icke hafva, ja myckan öra att förlora, i vila honom. Christendomen. men ja snart han syns väckelsen för medvetande af sin Moraliffras föredring, ja härom bor äfven sitt tillstånd. Han töck icke blymma sitt hjärta, tillstånd för verden, af förtalat att blifva begravd: han villecke förlura sitt öra, och moraliffras reputatioen ibland fina delikar.

1015. Hals töck icke heller ja framt blymma sitt hjärta tillstånd för den lefrande Christen, emedan han fruktas, att denne böjs "känna på guldet" och blotta hemigt nakenhet, han till icke mitta sin förmanta moraliffras reputacion. Det likväl är det meninga med Christendomen, att den förförande sin föredring, och fallunkla blifva "Örelös" inför Gud och sitt Samme

1016. Att blifva "Örelös" inför Gud och och sitt Samme ges väl änta och för den väckte, emedan den sista hafva "Ägan som Ödslagor" för hvarst genoms trängande blifte hingentings han varit förlott: men att utse blifva Örelös inför verlden, det kallas på gammel Adam älddeles för blymkatt. Det finns knapt någon väckt i verlden, som värnas av turka. Alla sina hjertes hundis hitter för Någon, han må hafva hela klostet förtroende sitt hället af den väckte: men -- ja snart den väckte hacket en drappel af Röden och Törföringen: då förloras han All skans, All ambition, All hedon, all öra, All arbetning för sig sjelf han bredder sitt hjärta som en duck, och her hvar af en full vill lida fram hämlighetens kungariket. Så härom icke heller dest forut fö blymma Jungfruer, att kallas för: "en dygdyg rosa". Det hvar före: Emedan han fallt sin öra icke genoms Törföringen. Verldens förrådder, att du hentes öra."O! undes, O! undes, fader en ung flicka, ett ögonblick af himmelska förtysning."At djeß